

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija v „Katoški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2. l., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 216.

V Ljubljani, v četrtek 22. septembra 1892.

Letnik XX.

Načelo in njegovih nasprotnikov praksa.

Prvi in glavni vzrok, da se ljudje združujejo v stranke, so vedno filozofična in verska načela, koja enodušno udje dotične stranke izpovedajo. Bodi, da se kedaj drugače kaže, a globoki pogled v osrčje, v vest človeško nas prepriča o tem. Tudi ne more biti drugače. Človek nema le telesa, ampak i duha. Duh, načelo je pa nad telesom in krvesom. V naravi velja zakon: Višje giblje in določuje nižje; duh določuje, nagiblje telo in ne telo duha. Torej resnična je trditve, da v koreniki ljudi, kot razumu bitja, v stranke, društva tudi politična nagiba duh, nagibajo načela: kriva ali pristna. Najvišji načeli pa sti: „Je Bog, torej se mu moram v vsem pokoriti“, in „ni Boga, torej ni treba, da se mu pokorim.“

Vsako društvo v koreniki je osnovano na temelju jednega ali drugega najvišjega načela. Ni srednje poti. Kakor posameznik, tako tudi društva, ki so le skupine posameznikov, morajo biti tudi, če imajo le posvetno nalogo, ako ne naravnost vsaj nenaravnost ali z Bogom in za Boga ali brez Boga in proti Bogu. Bog je gospodar vsega.

Oni, ki so od samega razumništvojanja prišli do ponosnega „prepričanja“ in sladke zavesti, da so le potomec opic in se bistveno ne ločijo od osla itd., nego po gladki frizuri in kot poživljena inteligenca ne vidijo več čez eno ped pred nosom, te zgoranje naše „nazadnjaške“, „mračnjaške“, „klerikalne“ trditve ne pojmi, nočejo pojmiti. Ti trde, da ne nagiba posameznikov v društva, stranke v prvi vrsti duh, ampak kri: ne načela, ampak čustvo, ne načela, ampak narodnost.

Čedno razumništvo, ki duha razum podreja materiji! Tako razumništvo nad vse razumno plaši tudi v „Narodni Tiskarni“. Vendar dasi omenjeno razumništvo teroretično ono uči — vendar dejanjski

svoji teoriji v praksi nasprotujejo. Nasprotovali so i o priliki prvega slov. katol. shoda.

Goričani, Korošci, Stajerci, Istrani, Kranjci, mi, ki smo se udeležili shoda — smo gotovo Slovenci, kar si upamo prisvajati, ne da bi naprosili radikalne voditelje za dovoljenje. Da so po mnenju teh nedosežnih razumnikov načela, razum pod čustvom narodnostnim, morali bi nas v Ljubljano došle — slovesno sprejeti tem bolj, ker vedno bobnajo, da so oni edini zaščitniki, zagovorniki, pospeševalci slovenske celokupnosti. Vendar sprejeli nas neso, ampak so se poskrili. Zakaj? Mari ker nismo bili Slovenci? Ne, ker so radikalni prvaki vedeli, da smo mi drugačnih načel, ker jim je slovenska celokupnost in bratovstvo — gola fraza. Da, istost načel spaja, a različnost razdvoja. To so pokazali isti ljubljanski liberalci že večkrat. Nas neso sprejeli liberalci, tudi poslanci ne, ko smo prišli mnogobrojno, kakor še na nobeno mladostovensko slavnost, v svojo lastnino, iz vseh slovenskih pokrajin, a sprejemali so n. pr. nekoje Čehi sijajno, dasi so jim po narodnosti bolj oddaljeni, kakor mi — a sprejeli so jih, ker so bili oni Čehi ž njimi istih načel, načel liberalnih.

Liberalci slovenski nočejo, da bi se Slovenci, kakor ne mej sabo, tako tudi ne z drugimi narodi ne družili na podlagi načel. A oni se spajajo. — Kako je n. pr. prišlo do brezverskih postav? Le ker so se liberalci različnih narodov združili na podlagi načela: nečemo Boga. Kako se ohranjajo iste postav? Ravno ker poslanci, dasi različnih narodnostij, tudi slovenski, se vjemajo in se družijo z večino na podlagi načela: nečemo Boga!

Nasprotno pa hočejo liberalci katoličanom vepiti krivo prepričanje, da je narodnostni čut prvi in glavni družilni živelj, a ne načelo, da bi katoličane razcepili, in bi se nikdar ne združili in prišli do zmage. Tempi passati! Liberalci! Kaker ste prišli vi do zmage z močmi liberalcev raznih narodnostij, in si s to internacionalno močjo ohranjate liberalna načela na kvar narodu, tako hočemo i mi

poskusiti svoje moči združiti na podlagi katoliškega načela, in s katoliško internacionalno močjo obveljaviti po zakonodajski poti vaša liberalna načela, in slovenskemu narodu v prid k zmagi pomoči katoliškim načelom. Kar si sebi dovoljete, dovolite i nam, saj ste baje — liberalni!

Na podlagi načel, in ne na golih negotovih čustvih osnavljate i vi liberalci svoja društva. Gospoda! ali bi vi sprejeli v svoje „Slov. društvo“ človeka, kateri bi rekel, da pri njem slovenstvo ni na dnevnem redu, ali ki bi zapustil demonstrativno dvorano, ko bi imel glasovati kaj v čast in korist slovenstva? Zakaj se pa pripravljalnemu odboru I. katol. shoda tako zamerja, ker ni hotel sprejeti za govornika v katoliškem shodu moža, kateremu katolištvo, vera ni na dnevnem redu. Videant „curatores“!

Naši nasprotniki se združujejo na podlagi brezverskih načel — na podlagi verskih načel se hočemo mi. Naši nasprotniki se združujejo z liberalci nemškimi, italijanskimi, češkimi, ko gre proti katoliškim načelom, s katoličani inorodnimi se hočemo i mi spajati, ko pojde v obrambo večnih načel katoliških.

„Da bi bili edini“ molil je Izveličar. Prepričani smo, da Jezus moleč, nas Slovence izključil ni iz svoje molitve. Edini bomo, da se le združimo najprej sami v — njem, ki je rekel: Jaz sem načelo, ki govorim. Drugega najvišjega načela ne poznamo. Kdor to načelo brezpogojno, celo vsprejme, je naš zaveznik, kdor je ruši, naš sovražnik in sicer tem večji, tem sorodnejši po krvi! Domači tat, najhujši tat! Sovražnik naš je tudi oni, ki zatrjuje, da ni nevarnosti, ko se tisočera slovenska jagnjeta po brezverskih zavodih davijo!

Združimo se Slovenci v — Kristusu, kakor se naši nasprotniki v antikristu. Po načelnem jedinstvu katoličanov zmaga katoliška cerkev, zmaga Kristus, in s Kristusom in le ž njim, svojim Bogom zmagal bo tudi slovenski narod! Liga † I.

LISTEK

Lesjak čez lesjaka.

Aprilova burka.
(Konec.)

III.

„No, prijatelj, kako je bilo včeraj v R.“

„O, prav imenitno! Stari Stiskač je naštel 58 gld. 71 kr.“

„Izborno! Štejava, koliko sva do sedaj pridobila.“

„Lahko je to: pri Stiskaču prvič 32 gld. 65 kr., danes 58 gld. 71 kr., skupaj 91 gld. 36 kr. Zraven tega pri Blažu v L. 17 gld. 80 kr., toda tam ne smem več.“

„Nič ne dé. Pred enim tednom sem dobil v S. tudi 30 gld., skupaj torej skoraj 240 gld. Odračuniti morava popustek kupčevalcem.“

„Ta teden mora biti tretji stotak. V R. je semenj in bodem jo pri Stiskaču še enkrat poskusil.“

„Misliš?“

„Seveda. Tretjič gre rado.“

„Samo, da bi se ne varal! Kedaj bo semenj?“

„Prvega aprila.“

„Prav, ob enem ga pošlješ po ptičjega mleka, hahaha!“

IV.

„Klanjam se, gospod Stiskač!“

„Pozdravljeni! Kaj je novega?“

„Nič posebnega, zadel sem.“

„Tako? No, čestitam!“

„Ko grem od vas, stavim in zadenem terno, samo to me jezi, da sem premalo stavil. Prosim sprejmite to-le malenkost. Jedno sem že izpil na vaše zdravje!“ S tem podá Klavec Stiskaču steklenico vina.

„Ah, bordeaux-vino. Hvala! Pa veste kaj, skupaj jo izpijeva. Za prigrizek bodem jaz poskrbel. Prosim, nič se ne ustavljajte, drugače vam jo vrnem.“

„Ako mora biti, naj bode.“

„Bodem saj vesel danes, semenj je, dela bode dosti. Hitro kozarce!“

„Vi že torej naprej veste, kako bode! Danes bi potem takem prodaje ne odstopili po ceni?“

„Vam že ne, slab dobiček bi napravil.“

„Kdo vé? Znabití bi me kaznovali danes!“

„Koliko daste?“

„Dva stotaka.“

„Kaj še! Stiri!“

„Preveč, pretirate, ali veste tri stotake dam.“
Stiskač se noče udati. „Tri sto petdeset — in štejem naprej tri stotake.“

Stiskač spravi denarje z eno roko, z drugo pa ponudi stol.

Čez malo časa pride v prodajalnico starikav gospod.

„Kaj želite?“ vprašuje Stiskač na glas, sam za-se pa pravi: je že tiček!

„Sladkorja bi rad. Potrebujem nekaj glav. Po čem je?“

„Po 60, cenejše danes ne morem.“

„Ali se norčujete?“

„Tega se ne upam; resno trdim, da je po 60 kr., čez dva dni bode znabití cenejši.“ Gospod odide.

Klavec vpraša precej: „Ali je sladkor res tako drag?“

„Seveda, ali tega ne veste? Da, sedaj mi je jasno, zakaj ste se čudili, da zahtevam 400 gld.“

V prodajalnici je bilo vedno živo. Eni so prišli, drugi odšli, toda nihče ni kaj več zahteval. Okoli ene ure pride Löwy, tudi trgovec: „Gospod Stiskač, zmanjkalo mi je kave, vi imate veliko zalogo, prepustite mi pet žakljév. Tudi jaz vam hočem v sili pomagati.“

Poročilo

g. dr. Jos. Lesarja v šolskem odseku kat. shoda.

2. O visokih šolah.

Sedanje visoke šole, katere pohajajo naši dijaki na Dunaju, v Gradcu, Pragi in Inomostu, so bile prvotno in po ustanovnih listinah vse katoliške, ker od cerkve ustanovljene, ali vsaj potrjene. Prav tako gotovo pa je tudi, da so danes vse imenovane visoke šole interkonfesionalne, ker državne. Na njih se v imenu vede lahko poučujejo in, žal, le prevečkrat se res tudi poučujejo razni krivi nauki.

Mi katoličani imamo sicer pravico, in tej pravici se nikdar odreči ne smemo, zahtevati, da se naša vseučilišča dajo zopet nazaj ustanoviteljici sv. cerkvi, ali da se nam osnujejo nova državna vseučilišča na podlagi katoliške vere. Veliko vprašanje pa je, če se bode država sploh še kaj ozirala na naše navedene zahteve.

Katoliške univerze pa Slovenci nujno in krvavo potrebujemo. Da Vas, častiti skupščinarji, o tem prepričam, čujte samo nekoliko podatkov.

Leta 1889, — novejših podatkov nisem imel pri rokah, brzkone so še žalostnejši, — je bilo med profesorji dunajske medicinske fakultete 51 židov in skoro prav toliko židovskih profesorjev-juristov. Židje učé torej naše sodnike pravico; židje učé naše medicince, kako naj skrbé za naše dušno in telesno zdravje. Zato ni čuda, da so zdravniki z malo častnimi izjemami materijalisti, trdeči, da človek nima duše, češ, kar se ne more rezati ali sekati z anatomsčnim nožem, ali kar se ne dá tehtati s kemično tehtnico, tega sploh ni.

Neki avstrijski medicinec dejal je nekemu duhovniku; „Pravi medicinec ne more in ne sme nič verovati. Kakor jaz, tako mislijo tisoči.“ In neki drugi medicinec, ki pa je zapustil medicino ter se posvetil pozneje idealnejšemu stanu, trdil je nasprotni meni samemu, da so medicinci skoro vsi „materijalisti“.

V zimskem tečaju leta 1890 je bilo na dunajskem vseučilišču krog 6000 dijakov. Med 2000 juristi je bilo 1000 židov; med 2600 medicinci več kot 1500 židov. Če pojde tako dalje, bomo kmalu tudi Slovenci imeli žide za sodnike in zdravnike, zlasti če mislimo na „vzledno pridnost“ naših vseučiliščenikov, o kateri je pisal celó „Slov. Narod“ v 66. številki t. l.

V takih razmerah je torej ustanovitev katoliškega vseučilišča v Avstriji krvava potreba. Kaj naj pričakujemo v verskem oziru od naše mladine, poučevane od židov, vzgojevane ob enem z židi, živeče z židi itd.?

Dijake naše, prišedše na visoke šole, objemljejo razkošni tovariši; prostost jim podaje široko odprto roko. V prvih trenutkih akademiškega življenja so pozabljene dobrohotne besede ljube matere, resni opomini dobrega očeta. In v šoli: V verskem oziru mu daje pravila „Nathan der Weise“; v patrijotičnem oziru se čuje ravnilo: „Ubi bene, ibi patria“; v narodno-gospodarskem oziru se razlega klic, da je „denar sveta vladar“.

Pa tudi nauki profesorjev, katerih imena so zapisana v krstni knjigi, se ne glasé vselej bistveno

drugače. Lahko trdimo, da večina njih je sv. cerkvi in njenim vajam odtujenih, ali celó naravnost nasprotnih. Gospóda moja! Beseda gine, vzgled prešine! Vzgleđi profesorjev in sploh višjih stanov močno vplivajo na dijake in nižje ljudstvo. Odtod prihaja, da gine vera in krščanska pravost že tudi med priprostim ljudstvom.

To imajoč pred očmi, je sklenil solnograški deželni zbor dné 18. oktobra 1884, da si je prizadevati za osnovljenje katoliške univerze v Solnogradu. Za obnovljenje pravim, kajti tukaj bi bila že nekoč slavna katoliška univerza, katero so vodili čé. oo. benediktinci od leta 1620 do 24. decembra 1810. V nekdanjem vseučiliščnem poslopju je danes c. kr. bogoslovna fakulteta, c. kr. študijska knjižnica, c. kr. višja gimnazija in c. kr. učiteljska pripravnica ter ž njo združena vadnica.

Da se misli ravno na Solnograd, je razven imenovanega še več uzrokov, n. pr. prelepa zdrava lega tega kraja. Radikalni slovenski dnevnik je sicer mnenja, da se naši dijaki ne bodo hodili učít v „hribovski Solnograd“, — bolj pesniške bi bile „rovčarske Atene“. Kdor tako trdi, gotovo še ni bil v krasnem Solnogradu, nasledniku starodavne, s krvjo premnogih mučenikov napojene Juvanije.

V deželi in mestu solnograškem prebiva tudi dobro katoliško ljudstvo, ki bo z vernim svojim mišljenjem in življenjem gotovo dobro vplivalo na učečo se akademiško mladino.

Vsled gori imenovanega sklepa deželnega zbora solnograškega se je ustanovilo 28. decembra 1884 v Solnogradu društvo, ki naj bi pospeševalo ustanovitev vseučilišča, zlasti pa v ta namen pobiralo milodarov. Sv. oče Leon XIII. so priporočili društvo že 4. maja 1885, leta 1889 tudi na Dunaju meseca novembra zbrani avstrijski škofje in še enkrat v skupnem pastirskem listu z dné 11. novembra 1891. Prav tako je društvo priporočil v posebni resoluciji II. splošni avstrijski katoliški shod na Dunaju leta 1889 in zopet letos katoliški shod v Lincu.

(Konec sledi.)

Političnu pregled.

V Ljubljani, 22. septembra.

Notranje dežele.

Deželni zbori. Štajerski deželni zbor je tudi že zaključen, ravno tako tudi moravski. V poslednjem itak ni bilo dosti dela, ker se je budget bil rešil že pomladi. V letošnjem zasedanju je bilo posebno veliko število interpelacij na vlado zaradi izgredov in pa zaradi prepovedi raznih čeških slavnosti. Odgovor na vse interpelacije je skoro jednak. Proti izgrednikom kazenska preiskava še ni končana, slavnosti so se prepovedale iz ozirov na ohranitev javnega reda in miru. Predarelski deželni zbor je že tudi končal svoja dela brez velikih debat. Vredil je v tem zasedanju plače učiteljem, povišal dnevnice deželnim poslancem, spremenil zakon o posređovalnih uradih.

Češko. Ni je priložnosti, da bi Mladočehi ne spravili v razgovor češkega državnega prava in pa deželne avtonomije. Tako so tudi pri posvetovanju o zakonu, kako naj se gospodari z občinskimi gozdi, govorili le o deželni avtonomiji. Trdili so, da je

upajte, ako vas nesreča zadene. Na take slučaje mora biti trgovec vedno pripravljen. Prihodnjič se bode vse poravnalo. Ostanete jutri še tukaj? Vas povabim na steklenico vina.“

„Hvala, odpeljem se že po noči. Z Bogom!“ in Klavec je zletel iz prodajalnice, kot bi bil znorel.

Stiskač se zasméje: „Tiček, po tičjega mleka si me hotel poslati, kaj ne? Te bodem že učil! Jože, dala sva ga, jutri se bode dobro imeli!“

„Priatelj! Izgubljena sva!“

„Kaj je? Kaj se je zgodilo?“

„Izgubljena sva — Stiskač ima najine denarje. Moje kupce, kakor bi jih bil poznal, do zadnjega je odpravil.“

„Kaj praviš? Nisi ti ogoljufal njega, temuč on te je?“

„Tukaj je ostanek premoženja 22 gld. in nekaj krajcarjev; kake tri goldinarje sem na potu zapravil.“

Slavec je glavo pobesil.

„Ali se jeziš, prijatelj?“

„Ne, sploh pa pomagalo bi nič ne. Take kupčije ne bođeva več pričela!“

„Da, ako bi pa kaj pričela, morala bi nositi naslov: Slavec in Klavec, ki sta bila po tičjega mleka poslana.“

poljedelsko ministerstvo neustavna naprava, ker vse kmetijske stvari spadajo v kompetenco deželnih zborov. Namestnik Thun je zagovarjal obstanek poljedelskega ministerstva, in opazil, da gospodje dobro avstrijskih zakonov ne poznajo. Mej Mladočehi je ta namestnikova opomba vzbudila nevoljo. Poslanec Dyk je opomnil, da Mladočehi zakone dobro poznajo, če tudi jih morda drugače tolmačijo, kot namestnik. Različno tolmačenje zakonov se večkrat pripeti mej juristi. Po zakonih bi tudi vsak uradnik mogel biti vešé obeh deželnih jezikov, pa jih vendar najprvi uradnik v deželi ne zná. Tukaj naj bi namestnik gledal na spolnjevanje zakonov.

Vlada in Nemci. Liberalci zopet neso prav zadovoljni z vlado. Pričakovali so, da bode posređovala, da se mej zmerno stranko čeških veleposestnikov in vstavoverci naredi kak kompromis za dopolnilne volitve v deželni zbor. Vlada pa ni ničesa storila in posledica temu je bila, da ustavoverci ne postavijo nobenih kandidatov in pride v deželni zbor dvanajst poslancev, ki bodo bolj navdušeni za češko državno pravo, nego so njih predniki. O nekaterih kandidatih se celo govori, da so celo bolj mladočeškega mišljenja. Taka prememba Plenerju ne more biti všeč in levičarski listi že strašijo, da levice vladi odpove svojo pomoč.

Vnanje države.

Italija. Liberalni listi slavijo dvaindvajsetletnico zjedinenja Rima s kraljevino s tem, da zabavljajo čez papeža in katolike. Ne grde pa pri tej priliki le laških katolikov, temveč tudi nemške, ker so se na shodu v Mogunciji izrekli za obnovljenje papeževе oblasti. Liberalni listi seveda trdijo, da Rim vedno ostane stolica italijanske kraljevine. Mej vrstami se pa dá vendar čitati, da sami niso prav prepričani, da bi se sedanje razmere obdržale. Ko bi se tako trdne čutili, bi se ne zbalí tako vsake izjave za obnovljenje papeške cerkvene oblasti. Razmere v Rimu so se jako shujšale, odkar ni več pod papeževu oblastjo. Prebivalstvo postaje nezadovoljno, in baš to je, kar straši liberalce. Z donečimi frazami se pač prebivalstvo ne bode maralo zmirom zadovoljiti.

Rusija. Na Poljskem blizu avstrijske meje so bile velike vojaške vaje. Pričakovalo se je, da bode car vaje odpovedal zaradi kolere, ali to se ni zgodilo. Te vaje so mnogo pripomogle, da se kolera hitreje širi v Rusiji in da se je prenesla celó čez avstrijsko mejo. Proti generalu Gurku se je car izjavil, da ga veseli, da so njegove čete v tako dobrem stanju. V Varšavo pa car ne pride, ker se policija boji za njegovo varnost. Nekaj sumljivih oseb je policija zares zaprla, ali ni prepričana, da bi bila vse nevarne osebe že spravila pod ključ ali pa v Sibirijo. Nezadovoljno je na Poljskem skoro vse prebivalstvo in vseh nezadovoljnejših ne morejo nikamor odstraniti. Pod generalom Gurkom se je nezadovoljnost na Poljskem jako povežšala in car se v vsej tej deželi ni mogel družega veseliti, kakor vojske svoje.

Francija. Mej ministri in predsednikom zbornice je razpor. Poslednji hoče v Panteonu ob stoletnici republike govoriti govor, ki ne ugaja prav ministrom. Vprašanje je, če se bode dal Floquet pregovoriti, da opusti vladi nepopoljne opazke v tem govoru. Zbornični predsednik menda misli s tem govorom nekako napovedati svojo kandidaturo za predsedništvo republike. To pa seveda ne ugaja vojnemu ministru Freycinetu, ki tudi hrepeni po predsedništvu.

Grško. V kratkem bode na Grškem zopet ministerska kriza. Trikupis je zgubil vse zaupanje, ker ne more zmedenih financ spraviti v red. Samo dva lista sta še na njegovi strani. Toži se pa tudi, da se je varnost shujšala pod sedanjo vlado. Ropi, umori, požiganja, tatvine so na dnevnem redu. V jednom samem mesecu je bilo sto ljudij umorjenih. Casopisi dolže vlado, da premalo stori za javno varnost. Casopisi ugibljejo, kdo bode novi ministerski predsednik. Delyanis ne mara prevzeti vlade, ker ga je kralj bil tako samovoljno odstavil. Rhallis, vodja srednje stranke, nema dovolj vpliva v deželi, Konstantinopulos je pa general brez vojakov. — Take so razmere v državi, katera bi jedenkrat rada gospodovala po vsem Balkanu. Grki bi res pametneje storili, da bi se bolj brigali za domače stvari, nego da delajo zdražbe v Makedoniji.

Holandsko. Vlada je predložila zbornicama nov volilni zakon, po katerem 800.000 državljanov na novo dobi volilno pravico. Voliti bode smel vsak polnoleten Holanđec, ki zná pisati in brati ter preživlja jedno rodbino. Vojaki v aktivni službi, vojaški beguni, kaznjenci in umobolni bodo seveda od volilne pravice izključeni.

Deželni zbor kranjski.

(Tretja seja, dné 11. septembra.)

Ob 1/2 11. uri g. deželni glavar Oton Detela otvori sejo. Došle prošnje se izročé odsekom. Poslanec Klun in tovariši stavijo do c. kr. vlade zaradi nedostatkov pri vsprejemu učencev v ljubljansko nižjo gimnazijo in obnovljenja gimnazije v Kranju interpelacijo, katero smo že včeraj objavili. Deželni predsednik baron Winkler naznani, da bode interpelacijo izročil ministerstvu. (Dr. Tavčar: Potem je

„Z veseljem, zakaj ne bi eden drugemu pomagal?“

„Koliko stane?“

„100 klg. stane 290 gld.“

„Kako? Ali sem prav slišal? Znoreli ste!“

„Ako se vam predraga zdi, vas ne silim. Cenejše je ne morem dati, ker cenejše je sam nimam.“

„Potemtakem bi moral iz svojega na vsak stot jeden stotak pridjati. Kaj mislite! Priporočam se!“

„Kakor je drago! Sluga!“

Še nekaj enacih kupčevalcev je prišlo, toda vsem so se zdele cene previsoke. Klavec je obupaval tembolj, ker se je že večer bližal. Slednjič udari ura devet, Stiskač prinese denarje in štejeta.

„Kaj ne, rinili so se ljudje danes k meni. Vse bi mi bili pobrali in jaz bi bil moral jutri drago kupovati. Pa dajva šteti. Tako slabega semnja še nisem imel! Samo 76 gld. 11 kr. — Kupili ste prodaj za 350 gld., 300 ste plačali, dobite 26 gld. 11 kr. Prav je, kaj ne?“

„Zakaj ste tako visoke cene postavili?“ vprašuje s tresočim se glasom Klavec.

„S svojim blagom lahko naredim, kar hočem. Ako kdo noče kupiti, pa naj drugam gre!“

„Pobotala sva se.“

„Nič se nisva o ceni menila. No, nikar ne ob-

že dobro spravljena.) Poslanec Hribar in tovariši interpelujejo c. kr. deželno vladu zaradi zgolj nemških napisov nekaterih c. kr. uradov v Ljubljani. Deželni predsednik naznani, da bode odgovoril v jedni prihodnjih sej.

Poslanec baron Schwegel v imenu finančnega odseka poroča o računskem sklepu muzejskega zaklada za leto 1891 in o proračunu za leto 1893. Redni prihodki leta 1891 so znesli 5803 gld., 57 kr., torej 325 gld. 43 kr. manj, kakor je bilo proračunjeno; redna potrebnost pa 5904 gld. 38 kr. Skupna imovina je znašala 433.580 gld. 72 kr., dolgovi 28.700 gld. 89½ kr., torej čista imovina 404.879 gld. 82½ kr.

Potrebnost za leto 1893 je proračunjena na 5233 gld., pokritje istotako, torej ni ne presežka, ne primanjke.

Poslanec Stegnar v daljšem govoru priporoča, naj se stavi v proračun 2000 gld. za vodovod in popravo strehe na muzeju. Poslanec dr. Tavčar ostro in pikro graja notranjo vredbo deželnega muzeja. Poslanec dr. Schaffer se v bistvu strinja z grajo predgovornikovo, a ne s predlogom Stegnarjevimi. Govorila sta še dr. Papež, ki je odgovarjal prvima dvema govornikoma, in poročevalec. Pri glasovanju je bil predlog poslanca Stegnarja odklonjen ter sprejet proračun po nasvetu finančnega odseka.

Poslanec Hribar v imenu finančnega odseka poroča o računskem sklepu gledališkega zaklada za leto 1891. Vsi redni in izvanredni prihodki so znesli 53.328 gld. 22 kr., vsi redni in izvanredni troški pa 130.370 gld. 76½ kr., torej presegajo troški dohodka za 77.042 gld. 54½ kr., ker so med troški že všteti izdatki za novo gledališče. Čista imovina pa je znesla 1891, leta 92.930 gld. 68½ kr. — Računski sklep se potrdi. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 22. septembra.

(Udanostna izjava prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu.) Dne 19. t. m. v Šmarju zbrana duhovščina šmarijskega dekanata je poslala prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu z ozirom na nove napade, sumničenja in podla obrekovanja povodom katoliškega shoda udanostno pismo, v katerem soglasno in odločno obsoja ter obžaluje to neosnovano postopanje in ob enem izraža prevzvišenemu svojo globoko udanost in neomejeno spoštovanje. — Občinski zastoparne občine sv. Gregorija je doposlal dd. 14. septembra t. l. prevzvišenemu knezoškofu udanostno izjavo, v kateri podpisani občinski predstojniki obsojajo surove napade na prevzvišenega knezoškofa ljubljanskega ter mu izrekojo svojo verno udanost in pokorščino. Podpisani so župan, občinska svetovalec in sedem občinskih odbornikov. — Vzradovali smo se, ko je tudi našemu listu došel ta pojav neustrašljive katoliške zavesti vrliga občinskega zastopa pri sv. Gregoriju. Tako je prav! Ljudstvo samo naj izjavi pri občinskih svojih predstojnikih, kje da so zbrani vsi pravi slovenski krogi; ondi namreč, kjer je vedno stal naš narod: na strani svojih škofov!

(„Neljuba tiskovna pomota.“) „Rodoljub“ je pisal dne 17. septembra t. l. o škofih: Vlada pošilja torej v nas škofo, ki niso prijatelji našemu narodu in ki vsled tega tudi za naš jezik ne marajo. Ali mari niso taki škofje celovski prevz. dr. Khan, goriški prevzvišeni dr. Zorn in poreski prevzvišeni g. Flapp, ki preganjajo celo slovenske duhovnike vneta in naidušene za svoj narod! „Slovenec“ je ošibal to pisavo ter posebe obsojal napad na našega metropolita, nadškofa goriškega, dr. Al. Zorna. — In kaj storijo na to naši liberalci? Včerajšnji „Narod“ piše: „Neljuba tiskovna pomota. Vredništvo „Rodoljuba“ naprosi nas, objaviti, da se je v uvodni članek zadnje številke le vsled neljube napake vrnilo tudi ime prevzvišenega knezoškofa goriškega, dr. Zorna, do katerega gojimo vsi Slovenci le iskreno velespoštovanje. — Ta popravek blagovolijo naj na vednost vzeti p. n. čitatelji „Rodoljuba.“ — Torej od 17. septembra, ko je izšel „Rodoljub“, do 21. septembra treba je v „Narodni Tiskarni“ časa in treba je „Slovenčev“ odločne obsodbe, da se srečno popravi neljuba — tiskovna pomota! — Pomota je pač, a ne tiskovna, ampak — liberalna. — Liberalci imajo namreč v navadi to pomoto, da udrihajo brez vzroka po cerkvenih zastopnikih. In le tedaj, ako liberalne liste katoliki vženó tako v zagato, da nikamor ne vedó, tedaj si

pomagajo iz zadrege s popravkom — tiskovne pomote! — Gospoda, ali je tako popravljanje pošteno?!

„Slovensko društvo“ in „Pavliha.“) Dne 17. septembra t. l. je objavil „Slovenski Nar.“ nastopno dnevno novico: „Gospoda, ki nikdar ne laže, je v včerajšnji številki „Slovenca“ zopet grešila zoper to svoje načelo. V uvodnem članku cituje namreč neke sestavke iz „Pavlihe“ gledé katoliškega shoda, potem pa zaključuje: Tako se je v slovenski besedi pisalo proti katoliškemu shodu, tako proti udeležnikom.“ „Katoliški shod se je slikal kot shod podlih nepoštenih ljudij in vendar se niganil nikdo v „Narodni Tiskarni“, da bi zabranil ali vsaj obsodil take nečuvvene umazanosti.“ Počasi, gospoda, in oprostite, tu zapisali ste prav navadno laž. Zaradi iste številke in zaradi iste pisave „Pavlihe“ objavilo je naše „Slovensko društvo“ v našem listu izjavo, v kateri je odločno obsojalo tako pisavo ter odklanjalo vsako identifikacijo s „Pavliho“. Toliko v obrambo resnice.“ — Tako „Narod“. Kako se s tem brani resnica, o tem nastopne besede: Resnica je, da je „Pavliha“, kateri je pisal obsojene umazanosti o katoliškem shodu in njega udeležnikih, izšel v „Narodni Tiskarni“, res je, da je tej številki bil vrednik gosp. Hrabroslav Debevec, pisar v g. dr. Ivana Tavčarja pisarni; res je, da je isto številko dobil pred izidom na ogled g. dr. Karol Triller, tajnik „Slov. društva“; res je, da ta ni nič ugovarjal kot tajnik „Slov. društva“ in kot dejanski vrednik „Rodoljuba“, da se je ista številka „Pavlihe“ priložila celó glasilu „Slov. društva“, „Rodoljubu“. — Vse to je resnica, katere ne more nikdo ovreči in katera javno spričuje, da se preporna štev. „Pavlihe“ ni le tiskala v „Narodni Tiskarni“, marveč da se je z vednostjo in dovoljenjem g. tajnika „Slov. društva“ priložila tudi glasilu „Slovenskega društva“, „Rodoljubu“. — Res je pa tudi, da je „Slovensko društvo“ potem, ko se je ista številka srečno priložila „Rodoljubu“ ter donesla pohujšanje v vse kote naše domovine, še objavilo 19. julija t. l. neko izjavo v „Slov. Narodu“, v kateri pravi, da „Slov. društvo“ ni v nobeni zvezi s „Pavliho“. — Kako je to izjavo umevati, pojasné nam razgovori mej „Pavliho“ in dr. Trillerjem gledé pogojev, pod katerimi se sme „Pavliha“ priložiti „Rodoljubu“ kot „par nobile fratrum“. — Veseli nas, da moremo v tem oziru sklicevati se na najmanj sumljivo pričo, na „Pavliho“ samega. Ta list o teh obravnava piše v štev. 14. doslovno: Zadnji številki „Rodoljuba“ priložen je bil naš list na ogled. Naše vredništvo naprosilo je bilo vredništvo „Rodoljuba“ dotičnega privoljenja, katero se je dalo, a ne pod izrecnim pogojem, da vsebina „Pavlihe“ ne sme nasprotovati načelom „Slov. društva“ o političnem taktu in politični dostojnosti — o tem pri pogajanju s fakičnim vrednikom, g. dr. Trillerjem sploh niti govora ni bilo! — ampak dalo se je privoljenje le z izrecno željo gospoda dr. Trillerja, da naj bi se v dotični številki „Pavlihe“ ne napadel zopet kaki „f. na deželi“. (Ipsissima verba! Op. vred.) Naš vrednik dal mu je zagotovilo, da se to ne bo zgodilo ter da se mu bo itak prej list poslal na ogled. To bil je izrecni pogoj — drugega nič! — Torej grda pisava „Pavlihe“ o katoliškem shodu, v kateri je slikal katoliški shod kot shod podlih nepoštenih ljudij, ni bila predmet obravnave; na taki pisavi „Rodoljub“ ni našel nič neumestnega. To je pač klasičen dokaz za nas, kateremu od naše strani ni potreba dostaviti nobene besede. Zanimivo je tudi čitati, kako fino radikaleci med seboj govoré o naši stranki. Vsakdo sedaj lahko sprevidi, koliko je po takih pogajanjih tajnika „Slov. društva“ s „Pavliho“ vredna poznejša izjava društva, da s „Pavliho“ ni v nobeni zvezi. Kaj pomaga zvoniti po toči? Kaj pomagajo izjave, ko je že škandal dovršen, ko je med ljudstvom nečuvvena umazanost o katoliškem shodu. — Po teh besedah mirnim srcem prepuščamo sodbo prijateljem in nasprotnikom, ali je resnica na naši ali na strani naših nasprotnikov!

(Osebna vest.) Ekscelenca podmaršal Franc Watterk pl. Hermannshort je kot vitez reda železne krone tretje vrste dobil od presvetlega cesarja viteštvo.

(Marijanišče.) Vodstvo tukajšnjega deškega sirišča „Collegium Marianum“ je letos na dvorišču zgradilo veliko, svetlo in vsem zahtevam primerno šolo, ki se je s tekočim šolskim letom razširila v

štirirazrednico. Pouk oskrbljujejo tri šolske sestre, dalje gospica Amalija Vičič in g. Al. Sachs.

(Na graškem vseučilišču) bode s prihodnjim šolskim letom, kakor poroča „Cons. Corr.“, ustanovljen seminar za slovanske jezike. Največjo zaslugo za to si je pridobil naš učeni rojak g. dr. G. Krek, sedaj dekan modroslovske fakultete.

(Poročil) se je te dni v Darmstadtu princ Henrik Hesenski z dvorno pevko Mileno, ki je rojena Emilija Hrzić iz Zagreba.

(Ali se tako muči?) Piše se nam: Minclo nedeljo so delali ključarji pri novem deželnem gledališču, pilili ter razbijali pri vratih proti nunskeemu vrtu. Človek bi mislil, da je delavnik. Kakor nam je znano, tega ni storil dotični ključar zaradi prisluzka, marveč na višji ukaz, skoro gotovo stavbenega vodstva. Mi to odločno grajamo, naj je temu kriv ta ali oni, kajti časa za zgradbo so imeli dovolj. Sicer pa nam je o tej zgradbi še precéj na jeziku.

(Shod volilcev) skliče štajerski deželni poslanec velečast. g. dr. Lipold na nedeljo, dne 2. oktobra, ob 3. uri popoldne v Starem Trgu pri Slov. Gradcu.

(V Mariboru) je bilo dne 18. t. m. slovesno blagoslovljeno novo gimnazijsko poslopje. Navzoči so bili namestniški svetovalec pl. Tauber, dež. šol. nadzornik dr. Zindler, okrajni glavar Kankowsky, kanonika dr. Križanič in Bohine, župan Nagy in drugi dostojanstveniki. Cerkevni obred je izvršil prevzvišeni knezoškof. — V slovenski oddelek 1. razreda je sprejetih 64, v nemški 34 učencev.

(Nakupovanje konj za c. in kr. vojno!) Vsled prizadevanja samostalnega konjarskega odseka c. kr. kmetijske družbe kranjske odredilo je c. in kr. vojno ministerstvo z odlokom z dne 15. septembra t. l., da bode uradovala dne 3. oktobra, t. j. v ponedeljek po sv. Mihaelu (semenjski dan) dopoldne ob 10. uri v Kostanjevici asentna komisija za remonte, ki bode kupovala konje za c. in kr. vojno. Podpisani odsek tedaj pozivlje vse kranjske, zlasti pa dolenjske konjerejce, da pripeljejo pred imenovano komisijo tiste svoje konje, ki so na prodaj in ki so sposobni za vojno. Konjerejci! Podpisani odsek se je dolgo trudil, predno je dosegel ta velevažni čin vis. c. in kr. vojnega ministerstva, ki naj naredi našo konjerejo dobičkonosnejšo, a sedaj je pa na Vas ležeče, da pripeljete pred asentno komisijo obilo sposobnih konj, vsled česar se bode potem vršilo to nakupovanje redno in vsako leto in vsled česar bode potem mogoče konjerejem svoje konje boljše in lažje prodajati. Pripeljite pa svoje konje skrbno osnažene, pravilno podkovane, z ostrizenimi bicelji, z lepo vravnano grivo in ravno takim repom. Vadite zadnje dni svoje konje tudi v prepeľevanju, da se lepi in gosposki pokažejo pred komisijo. — Posnetek iz določil konjarstva c. in kr. vojne: Asentna komisija sme kupiti le tiste konje, od katerih je pričakovati, da bodo dosegli vs o sposobnost za službo v vojski, zato se je ozirati le na tiste konje, ki so prave rasti, v katerih teče „prava kri“ in ki so prav vzrejeni; to velja posebno za konje za ježo. Kupljeni konj mora biti brezdvomno že štiri leta star, a ne starši nego sedem let. Za sposobnega konja za kavalirijo in za konja za ježo pri artileriji se plača 250 gld., za voznjo pri artileriji sposobnega konja pa 350 gld.

(Cestne mitnice.) Slavno finančno ravnateljstvo nam poroča: Od 1. januarja naprej se bode pobiranje pristojbin pri vseh na podlagi zakona z dne 26. avgusta 1891. leta, drž. zak. št. 140., novo vrenjenih cestnih mitnicah na Kranjskem potom javne dražbe v zakup oddalo. Dotični razglas se ob enem objavlja v tukajšnjem uradnem listu. Ta razglas je za občinstvo zaradi tega posebne važnosti, ker se bode pri dražbi vsaka posamezna mitnica za se kot poseben zakupen predmet izklicavala ter dražba ali na lici mesta ali pa v bližini pri dotični c. kr. davkariji vršila, tedaj je vsakemu manj imovitemu prilika dana, da se dražbe z vspehom udeleži. Osobito pa naj bi občine, v katerih bodo mitnice postavljene, kmetovalci-posesniki in veliki obrtniki mitniškega kraja, nikari ne zamudili ugodne prilike, ker so nim zagotovljena v dražbenih pogojih pri vložitvi začasne varščine važna olajšila, kakor tudi v drugem oziru marsikatera prednost pred drugimi udeležniki. Če bi pa zakupna dražba v kljub temu ne imela povoljnega vspeha, odredilo se bode od 1. januarja 1893 naprej pobiranje mitnin v lastni režiji c. kr. erarija. Da se tudi v tem oziru zagotovi že za naprej o pravem času potrebnih močij, katere bi pobirale mitnine na državni račun, razpiše se h kratki

tudi za ta slučaj natečaj v tukajšnjem uradnem listu.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 11. do 17. septembra: Novorojencev 13, umrlih 15, mej temi 5 tujecev, 5 v zavodih. Zbolelo je 20 oseb.

Telegrami.

Dunaj, 22. septembra. Cesar je podelil zlat križec za zasluge livarskemu mojstru Eberlu v Samassovi zvonarji v priznanje mnogoletnega, zvestega in pohvaljenega delovanja pri enem in istem podjetju.

Dunaj, 21. septembra. Po oficijalnih poročilih ni včeraj v Krakovu nobeden, v Podgórzi (Podgorji) pa jeden za kolero zbolel. Jeden poprej zbolelih imenom Löffler je pa umrl. Danes sta v Krakovu zboleli dve osebi za kolero in sicer hči in hlapec gori omenjenega Löfflerja. V Podgórzi pa danes ni nikdo zbolel.

Rovered, 22. septembra. Pri deželno-zbornski volitvi v roveredskem okraju kmet-skih občin voljena sta zopet dosedanja zastopnika Brusamolini in Debiasi.

Lvov, 21. septembra. Uradno se potrjuje, da so v Wolovcu štiri osebe zbolele za sumno boleznijo in sta dve že umrli. Najprej je zbolela ženska, ki se je preko Hamburga povrnila iz Amerike.

Krakov, 21. septembra. Dosedaj je 25 oseb zbolelo za kolero, 6 jih je pa že umrlo. Na kolodvoru je stroga revizija potnikov. Potniki tretjega razreda se popolnoma desinficirajo, potnikom drugega in prvega razreda se pa desinficirajo le stvari, ki jih imajo seboj.

Budimpešta, 21. septembra. Trgovinski minister je prepovedal dovažanje kakeršnega koli si bodi blaga iz Galicije in Bukovine.

Bruselj, 22. septembra. V Paturagesu je od včeraj zjutraj kacihi 20 oseb zbolelo za kolero in od teh jih je 7 umrlo, 8 jih je pa v smrtni nevarnosti.

Pariz, 22. septembra. Stoletnica osnove prve republike se je slavila v Pantheonu v prisotnosti Carnota. Govorila sta Loubet in Floquet. Prvi je izjavil, da naloga republike ostane prenovljenje in mir, da se pomirijo duhovi, in mirna rešitev socialnih vprašanj. Poslednji je pa naglašal, da si republika mora pridobiti spoštovanje vseh in vsacega. Pripravljati treba definitivno zmago pravice nad silo in pobratenje narodov.

Listnica vredništva:

Mnoge gg. dopisnike prosimo, naj potrpe, ker nam primanjkuje prostora.

Umrli so:

17. septembra. Neža Jebračin, mestna uboga, 78 let, Karlovska cesta 7, spridenje želedeca. — Stefan Pogačnik, gostilničar, 54 $\frac{1}{2}$ leta, Frančiškanske ulice 6, splošna vodenica.

18. septembra. Ernst Pogorelec, fotograf, 54 let, Kravja dolina 11, atrofijske cerebri.

19. septembra. Marija Rožič, kajzarjeva hči, 9 mesecev, Črna vas 13, bronchitis capillaris. — Franc Šiška, kovač, 34 let, Marije Terezije cesta 6, jetika.

20. septembra. Frančiška Zadnikar, delavka, 28 let, Karlovska cesta 18, dysenterie.

V bolnišnici:

17. septembra. Marija Zure, žena popisovalca železniških voz, 57 let.

18. septembra. Lucija Rode, gostija, 56 let, griža.

Tujci.

20. septembra.

Pri **Maliču**: Macerata, trgovec; Glasser s hčerjo; Gavagnin, iz Trsta. — Baron Elsebek, zasebnik; Defranceschi, iz Grada. — Stimic, Hubert, trgovec; Dudek, gledališki igralce, z rodbino; Müller, gledališka igralca: Primz, Salmen, Condit, trgovci; Hirsch, Leyrer, Berger, potovalci, z Dunaja. — Hawolka, učitelj, s soprogo, s Štajerskega. — Knes iz Zagreba. — Baumscheid iz Linca. — Baron Schwegel, deželni poslanec, iz Kranja. — Müller z rodbino iz Pulja. — Dostal, operni pevec, iz Prage. — Hofbauer, zasebnik, iz Tržiča. — Sturm, zasebnik, iz Kočevja. — Brenc, zasebnik, iz Ribnice. — Kantz, trgovec, iz Zagreba. — Stock, trgovec, iz Lipsije. — Kump, trgovec, z Dunaja. — Spilz, trgovec, iz Brna.

Pri **Stonu**: Tepković, zasebnik, in G. Tepković, podjetnik, iz Belega Grada. — Baron, trgovec; Nicoletti in Hofman, s'arvena podjetnika; Müller s soprogo, iz Grada. — Haik, tovarnar, iz Kamnika. — Preyer, trgovec; Epstein, Svetelj, Serafin, z Dunaja. — Gribart, trgovec, iz Düsseldorfa. — Seidl, trgovec, iz Trsta. — Sliber, trgovec, s hčerjo, iz Sele.

Pri **Južnem kolodvoru**: Baier, čevljar, iz Opatije. — Keminger iz Zagorja. — Rupnik iz Leskovec.

Pri **avstrijskem caru**: Kaplja iz Črnomlja. — Kocijan, posestnica, iz Loke. — Patz, trgovec, iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur
opazovanja	razkomet v mm	toploma po Celziju			
7. u. jut.	741.3	10.4	sl. szap.	megla	
2. u. pop.	740.2	21.6	sl. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.	740.7	15.4	"	"	

Srednja temperatura 15.8°, za 2.0° nad normalom

Zahvala.

Ginjenim srcem izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za mnogobrojne dokaze odkritosrčnega sočutja o prebitki izgubi svojega iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta in brata

Franca Šiška,

kakor tudi za prečastno spremstvo pokojnika k poslednjemu počitku vsem spremljevalcem in darovalcem venecov, zlasti pa za spomin v molitvah najtoplejšo zahvalo.

Še prav posebno zahvalo pa izrekamo prečastiti duhovščini ljubljanskega mesta, mnogobrojno zastopani po najodličnejših gospodih iz njene srede, dalje prečast. gosp. knezoškofskemu duh. svetniku mestnemu župniku o. Kalistu Mediču, ki je v dolgi bolezni pokojnega tolažil ter po smrti njegove telesne ostanke izročil materi zemlji; sl. odboru „Konservativnega obrtnega društva“ in vsem njegovim članom za blag spomin. — Povrni mili Bog vsem stotero!

V Ljubljani, dne 22. septembra 1892.

437 1

Žalujoči sorodniki.

Št. 5472.

Razglas.

435 3—1

C. kr. okrajno sodišče v Mokronogu naznanja: Na prošnjo dedičev dovoli se

prostovoljna javna dražba

v zapuščino dr. Janeza Skedl-a, Urše in Mice Skedl iz Št. Ruperta spadajočih zemljišč in se odredi dan 27. kimovca 1892 i. t. l. v Št. Rupertu.

Cena bode se določila neposrednje pred dražbo po cenilcu Jožetu Bercarju iz Kamuja.

Skupilo se bode med dediče razdelilo. — Pravice zastavnih upnikov se ne bodo kratile.

Dražbeni pogoji morejo se upogledati v navadnih uradnih urah pri podpisnem sodišču.

C. kr. okrajno sodišče v Mokronogu,

dne 20. septembra 1892.

Koverte s firmo
priporočila
Katoliška Tiskarna
po nizki ceni.

V nedeljo dne 25. septembra 1892

otvorjenje gostilnice

„Restavracije Tavčarjev dvor“ na Ježici
(na mitnici).

Velik vojaški koncert.

Vstopnina 10 kr. — Za otroke prosto.

Novo opravljeni gostilniški vrt z vrtnim salonom in kegljiščem. — Ugoden prihod in odhod vlakov kamniške železnice.

Za cena jedila se bode najbolje poskrbelo.

Začetek ob 3. uri popoldne.

Za mnogobrojni obisk prosil

435 3—1

Miha Voje.

Dunajska borza.

Dne 22. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96	gld.	60	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96	30		
Zlata renta 4%, davka prosta	115	70		
Papirna renta 5%, davka prosta	100	45		
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	994	—		
Kreditne akcije, 160 gld.	312	50		
London, 10 funtov strl.	119	60		
Napoleonodor (20 fr.)	9	50 $\frac{1}{2}$		
Cesarski cekini	5	67		
Nemških mark 100	58	77 $\frac{1}{2}$		

Dne 21. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	112	gld.	75	kr.
Ogerska papirna renta 5%	100	45		
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140	20		
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151	—		
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	185	50		
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96	15		
Zastavna pisma	100	25		
Kreditne srečke, 100 gld.	189	75		
St. Genois srečke, 40 gld.	62	50		

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22	gld.	—	kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17	40		
Rudolfove srečke, 10 gld.	24	50		
Salmove srečke, 40 gld.	62	20		
Windischgraezove srečke, 20 gld.	56	—		
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153	75		
Akcije Ferdinandove ter. želez. 1000 gl. st. v. 2805	—	—		
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	99	50		
Papirni rubelj	—	—		20
Laških lir 100	—	—		—

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzelle št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4 $\frac{1}{2}$ % gallškega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux - Bodenbacher) srebrne prioritete.

Dunajske komunalne promese

Glavni debitek 200.000 gld. avstr. velj.

Tisine promese 2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni debitek 100.000 gld. avstr. velj.

Obe vkupe le 6 gld. avstr. velj.

Žrebanje dne 1. oktobra!